T08038601

ప్రబోధ 8

పంకజాక్షుని చింత పలుమారు చేయక
పరుల నిందించుట పాడిగాదు
విష్ణు సంకీర్తనల్ వీనుల వినకుండ
పరులస్తుతులు చేయు భ్రాంతి కాదె
శేషశయను జాల చెలగి కీర్తింపక
పరుల కీర్తించుట భావ్యమగునె
దామోదరుని రూప ధ్యానంబు చేయక
పరుల దూషించుట పాటియగునె
శ్రీరమానాథు నెప్పుడు చిత్తమందు
తలచువారికి మోక్షంబు తథ్యమప్ప
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎఱుక పఱతు
పరమ పావన శివరాత్రి పర్వమందు.

మౌళిఁ గుల్కెడు చంద్రమఃఖండ కళతోడ
బెడగారు గుల్కెడు జడలతోడ
జడలలో ప్రవహించు చదలేటి జిగితోడ
డంబైన ఫాలనేత్రంబు తోడ
నల్ల నేరెడువంటి నల్లని మెడతోడ
కరమున నాగ కంకణము తోడ
నడుమున చుట్టిన నాగ చర్మము తోడ
మైనిండ నలదు భస్మంబుతోడ
నుదుట దీర్చిన దొడ్డ కుంకుమ బొట్టుతో
తాంబూల రాగాధరంబుతోడ
తట హేమ మయ వజ్ర తటాకంబులతోడ
విశ్వేశ్వ వృద్ధయా వృష్టితోడ
నల్లకలువల దనుమాడి కాల్లాడు
మెరుగు చామని చాయ మేని తోడ
పర్తిపురీశుడు నేడు ప్రత్యక్షమాయె.

7080386O2

ప్రేమస్వరూపులారా!

ప్రాచీన మహర్షులు భగవదన్వేషణ నిమిత్తమై సల్పిన పరిశోధనల ఫలప్రసాదములే ఉపనిషత్తులు. ఈ ఉపనిషత్తులయొక్క ప్రధానమైన, ప్రప్రథమైన బోధ 'ఈశావాస్యమిదమ్ జగత్' ఈశ్వరుడు వుండదగినది యీ ప్రపంచము. జగత్తనగా మనము పుట్టి పెరిగి తిరిగిపోయే లోకము. ఈ లోకమునకాధారము భూమి. ఎడతెరిపి లేకుండా యింటా బయట సర్వత్ర అహోరాత్రములు గాలి వీస్తున్నది. కాని మనకు కన్పించుటలేదు. పగలు వెలుతురు, ఆహార నిద్రలతో, కార్యకలాపములతో కాలము గడచిపోతుంది. రాత్రి నిశ్చింతగా జగత్తు నిద్రిస్తుంది. ప్రపంచములో ఏదో ఒకవైపున ఎప్పుడూ ఒకవిధమైన సృష్టి స్థితి లయలు జరుగుతూ వుంటాయి. పుట్టుము, పురుడు, పెండ్లి, పేరంటాలు క్షణాక్షణమునకూ జరుగుతూ, నవ్వులతో, ఏడుపులతో కాలము గడచిపోతుంది. దీనికి విరామమన్నదే లేదు. బండలు కరగించే ఎండలు కుండపోతవంటి వర్షము, జలము గడ్డకట్టించే చలి, సమశీతోష్ణములు, యిట్టి పరిణామములతో కాలమనే సంవత్సరస్వరూపము కదలిపోతూ వుంటుంది. మానవునకు యీవిధమైన దృశ్యకల్పితమైన జగత్తును అర్థం చేసుకోటం చాలా కష్టం.

ప్రాణికి ప్రప్రథమములో పుట్టుకతోనే ఆకలి రేకెత్తుతుంది నాభికోశమును కోసినంతనే బిడ్డ కెవ్వుకెవ్వున ఏడుస్తుంది. తేనో తక పాలో నాలుకకు రాసినపుడు ఆకలి తీరి చల్లగా నిద్రిస్తుంది. మానవునికి ప్రధానమైనది ఆహారము. ఈ ఆహారము ధాన్యము చేతనే లభిస్తుంది కాని మరొక మార్గంలో మనకు లభించదు. ఈ ధాన్యము నీటి వల్లనే అభివృద్ధి అవుతుంది. నీరును త్రాగి భూమి పంటనందిస్తుంది. ఏ మంత్ర తంత్రాలతో గాని, మరే విధమైన ధనము చేతగాని కడుపు నిండదు. ఆకలి తీరదు. కనుక మొట్టమొదట మానవుడు కృషి కలాప నిమిత్తమై తాను నడుము వంచుతాడు. ఈ కృషి కార్యకలాపము నందే మానవుడు తన జీవితమును ప్రవేశపెడతాడు. పాడిపంటలను అభివృద్ధిగావించుకుంటాడు. ఈ ఫలము చేత కడుపు నిండా తిండి, కంటినిండా నిద్ర, ఒంటినిండా వస్త్రము యింటినిండా పిల్లలు. ఇదియే జీవితము యొక్క కర్తవ్యమని భావిస్తాడు ప్రప్రథమములో. కాని క్రమక్రమముగా మానవుని తెలివితేటలు పెరుగుతాయి. గుడిసెలు భవనములవుతాయి. జనాభా పెరిగిపోయింది. పల్లెలు పట్టణాలుగా మారుతూ వచ్చాయి. ఈ తెలివితేటల యొక్క వికాసము చేతను, ప్రకాశము చేతను మానవుడు తెలుసుకొనవలసినవన్నీ తెలుసుకున్నాడు. కాని యిందులో తెలియనివి కూడను కొన్ని వున్నవని తెలుసుకున్నారు. చేయదలచినవన్నీ చేయగలిగారు. చేయలేనివి కూడను కొన్ని వున్నాయని తెలుసుకున్నారు.

మానవుడు భూమిని చేయలేడు. నీరును సృష్టించలేరు.

708038603

గాలిని పట్టలేరు. గట్టిగా ముక్కునోరు మూసుకుంటే ఉక్కిరిబిక్కిరి అవుతారు. చెట్టు కొమ్మలు ఒకదానికొకటి రాసుకున్నప్పుడు అగ్ని పుడుతుంది. కట్టెలలో అగ్నివుండి కూడా కట్టెను కాల్చకుండా పోతున్నదే అని ఒక ఆశ్చర్యంగా భావించాడు ఆనాటి మానవుడు. ఇది మానవుడు చేయలేని పని. నిరంతరము జనన మరణములు జరుగుతున్నాయి జగత్తులో. దీని రహస్యమేమిటో యింతవరకు ఎవరూ గుర్తించలేక పోతున్నారు. ఈ జననమునకు, మరణమునకు కారణమేమిటో గుర్తించుకోలేక పోతున్నారు. దీనియొక్క అంతరార్థమేమిటో అర్థం చెప్పలేకపోతున్నారు. కనుక మానవులు తమ తెలివి తేటల చేతగాని, శక్తి సామర్థ్యముల చేతగాని, విద్య అధికారముల చేతగాని చేయలేనివి యీ జగత్తులో వున్నాయని గుర్తించారు మానవులు. ఈ అన్నింటికి వెనుక ఏదో ఒక మహోత్తరమైన శక్తి వున్నదని వూహిస్తూ వచ్చారు. ఆ శక్తియే మానవాతీతమైన శక్తి అని విశ్వసించారు. ఏది లేకపోతే మానవత్వమనేది యీ జగత్తులో నిలవలేదో, ఏ ప్రాణికూడను యీ జగత్తునందు జీవించలేదో, ఏ వృక్షములు కూడను యీ జగత్తునందు అభివృద్ధి గాంచలేవో ఆయొక్క ఆధారతత్వాన్ని విచారించాలని పూనుకున్నారు. వారి విచారణలు, పరిశోధనలు కేవలము మూఢనమ్మకములు కానేరవు. కేవలము భ్రాంతి కానేరదు. తమయొక్క మహోత్తరమైన తపఃశక్తుల చేతనే వీటిని తెలుసుకొనుటకు ప్రయత్నిస్తూ వచ్చారు. ఇది ఒక విధమైన దైవాన్వేషణగా భావిస్తూ వచ్చారు. అప్పుడు కూడను కలడని కొందరు, లేడని కొందరు, మధ్యమార్గములో వుండే జనులు కూడను ఆవిర్భవించారు. ఈ విధమైన తర్కవిచారముల చేతను, అనేక విధములైన పరిశోధనల చేతను దైవత్వమును అనేక విధములైన మార్గములలో వారు అన్వేషణ జరుపుతూ వచ్చారు.

మన నిత్యజీవితములో నిత్యకర్మలనాచరించటానికి, జీవిత రహస్యాన్ని గుర్తించటానికి ప్రధాన ఆధారపురుషుడు సూర్యుడు అని మొదట విశ్వసిస్తూ వచ్చారు. సూర్యుడే లేకుండిన దినములే లేవు. సూర్యుడు లేక ఏ ప్రాణి కూడను ఉద్భవించటానికి అవకాశములేదు. సమస్త ప్రాణులు, వృక్షములతోపాటు, పశుపక్షులతోబాటు యీ యొక్క సూర్యోదయము చేతనే అభివృద్ధి గాంచుచున్నవి. కమలములు, కలువలు కూడను సూర్యోదయ, సూర్యాస్తమయముల చేతనే విచ్చబడుచున్నవి. కనుక సమస్త సృష్టికి, పోషణకు, క్షీణమునకు మూలకారకుడు సూర్యుడని విశ్వసిస్తూ వచ్చారు. ప్రత్యక్ష స్వరూపుడు భగవంతుడు సూర్యుడని ఆనాటి నుండి ఆరాధనలు ప్రారంభము చేశారు. కనుకనే ఆనాటి మహర్షియైన విశ్వామిత్రుడు గాయత్రి మంత్రములో సూర్యునికే ప్రధాన దేవత స్థానమునిచ్చాడు.

అంతర్ బహిర్ తత్వములందు, స్వరూపస్వభావములందు, ప్రత్యక్ష, అప్రత్యక్ష తత్వములందు దైవత్వమనే ఒక శక్తి వ్యాపించి వున్నదనే సత్యాన్ని కూడా ఆనాడు వారు

708038604

విశ్వసిస్తూ వచ్చారు. తదుపరి దాని అంతరార్థమును విపులంగా జగత్తునకు వ్యాపించే నిమిత్తమై మహర్షులు తపస్సులాచరిస్తూ వచ్చారు. రెండవదానిని 'వేదాహమేతమ్ పురుషం మహాంతం ఆదివర్ణం తమసః పరస్తాత్.' అనే రీతిగా గుర్తించి అంధకారమనే చీకటికి ఆవలనున్న తేజోవంతుడైన పరమాత్ముని మేము చూశాము. జనులారా! మీరు కూడా చూసి తరించండి. రమించండి. వరించండి. అని ప్రబోధలు సల్పుతూ వచ్చారు. ఆ తేజోవంతుడు నిస్వార్థపరుడు. ఆ తేజోమయుడు మంగళస్వరూపుడు. ఆ తేజోవంతుడు గుణరహితుడు. కనుకనే అతనికి ఒక క్రొత్త పేరును పెడుతూ వచ్చారు. శివః అన్నారు. శివః అనగా త్రైగుణ్యరహితుడు అని అర్థము. అనగా త్రిగుణములు లేనివాడు. అతనే త్రైగుణ్యరహితుడు. గుణములు లేనివాడు కనుకనే యితను పరిశుద్ధుడు. గుణములే అశుద్ధమును కల్పించుచున్నవి. కనుక భగవంతునికి గుణములు లేవు కనుకనే అతను పరిశుద్ధుడు. నిర్గుణుడు, నిరంజనుడు, నూతనుడు. నికేతనుడు. ఇలాంటి తత్వాన్ని వారు వర్ణిస్తూ శివునికి పేరును పెట్టి శివః అని పిలుస్తూ వచ్చారు.

ఇతనికి గుణములు లేవు కాని సర్వశక్తులు వుంటున్నాయి. ఇతను పరిశుద్ధుడే గాని సర్వత్ర వ్యాపించి వుంటున్నాడు. ఇతను సర్వైశ్వర్య స్వరూపుడు. షడ్గుణైశ్వర్య స్వరూపుడు. ఐశ్వర్యము, ధర్మము, యశస్సు, త్యాగము, జ్ఞానము, కీర్తి యీ ఆరువిధములైన సంపత్తులు యితని దగ్గర వున్నవి అని వారు అనుభవరీత్యా గుర్తించి అతనికి రెండవ పేరు పెడుతూ వచ్చారు. అదే ఈశ్వరః అని. ఈశ్వరః అనగా సకలైశ్వర్య స్వరూపుడు. జ్ఞానమొక ఐశ్వర్యము. దృష్టి ఒక ఐశ్వర్యము. మన యొక్క భావములు ఒక ఐశ్వర్యము. నడత ఒక ఐశ్వర్యము. జీవితమొక ఐశ్వర్యము. అన్నికూడను ఐశ్వర్యములే. ఆయువుకూడను ఐశ్వర్యమే. ధన కనక వస్తు వాహనాదులే కాకుండా మానవత్వమునందున్న దివ్యగుణములు కూడను ఒక ఐశ్వర్యముగానే నిరూపిస్తూ వచ్చారు ఆనాటి ఋషులు.

ఇంతటితోనే వారి పరిశోధనలు ఆగలేదు. అతనిని ఆరాధించి, నమ్మి, భజించి, పూజించి, ఆశ్రయించిన వారిని రక్షించేవాడని కూడా విశ్వసిస్తూ వచ్చారు. ఆశ్రయించేవారిని ఆదరించే స్వభావము కలదు కనుకనే అతనిని శంకరః అన్నారు.

అతని యొక్క సంకల్పములకు కాని, అనుగ్రహములకు గాని కారణములే మాత్రము వుండనక్కరలేదు. అతని సంకల్పమే అతని కారణము. అతను సంకల్పించుకున్న భావములే సమస్త సృష్టి స్వరూపములు. కనుకనే తనయొక్క సంకల్పాలను స్వతంత్రుడై వుండుట చేత యితనికి మరొక పేరు కూడను పెడుతూ వచ్చారు. 'స్వయంభూః' అన్నారు. తనకు తాను సంకల్పించుకొని శరీరము ధరించేవాడు కనుకనే స్వయంభూః అని పేరు పెట్టారు.

708038605

ఇంతమాత్రమే కాదు. మానవుల యొక్క కోరికలను, కష్ట సుఖములను గుర్తించి వారి ప్రార్థనలను, వారి తపశ్శక్తిని తాను ఆలకించి ధర్మసంస్థాపన నిమిత్తమై అవతరించటానికి కూడను అతనికి సంపూర్ణ స్వతంత్రమున్నదని వారు భావించారు. ఈ విధమైన అనుభూతిని తాము గుర్తించుకోటంచేత అతనికి మరొక పేరును కూడను పెడుతూ వచ్చారు. సంభవః. అన్నారు. అనగా ధర్మగ్లాని కల్గినప్పుడు సంభవామి యుగే యుగే, ప్రతి యుగమునందు నేను స్వేచ్ఛగా వచ్చి ఆవరించిన కష్టములను, బాధలను నివారణ గావించగలను. సంభవః అని అతని యొక్క స్వతంత్రమునకు మరొక పేరు పెడుతూ వచ్చారు. ఒక్కడే పెక్కు జలపాత్రలయందు, పెక్కు రూపములుగా దర్శింప జేసేవాడు సూర్యుడు. సూర్యుడు ఒక్కడే అయినప్పటికిని జలములతో నింపిన ప్రతి పాత్రయందు కూడను ఒక్కొక్కడుగా రూపొందింపజేసుకుంటూ వచ్చాడు. అదే విధముగనే మానవుని యొక్క దేహములన్నియు కూడను ఒక్కొక్క పాత్రగా భావిస్తూ వచ్చారు ఋషులు. ఈ యొక్క పాత్రలయందు భావములనే జలమును నింపుకుంటూ వచ్చారు. ప్రతి మానస సరోవరమునందు ఈ యొక్క దివ్యతేజమైన సూర్యతత్వమే ప్రకటిస్తూ వచ్చింది. ప్రదర్శిస్తూ వచ్చింది. అదే విధముగనే భగవంతుడు సర్వజీవులయందు సూర్యరూపములో వుంటున్నాడనే భావమును గుర్తించి అతనికి ఇంకొక పేరు పెడుతూ వచ్చారు. అదే ఆదిత్యః. అనగా సూర్యుడు ఒక సూర్యుడే అనేక పాత్రలయందు తన ఆకారమును ప్రకటించినట్లుగా భగవంతుడు ఒక్కడే అయినప్పటికిని అన్ని దేహములయందు, అన్ని జీవరాశులయందు తాను ప్రకటితమవుతున్నాడనే సత్యాన్ని చాటుతూ వచ్చారు మహర్షులు. అయితే ఈ సర్వశక్తిమయుడు, సర్వజ్ఞుడు అయిన, సర్వవ్యాపకుడైన ఈ పరమాత్మను తెలుసుకోటం ఎవ్వరికి సాధ్యము కాదని తెలుసుకున్నారు.

ప్రమాణములు మూడు వుంటున్నవి. ప్రత్యక్షప్రమాణము. అనుమాన ప్రమాణము. శబ్ద ప్రమాణము. ప్రత్యక్షప్రమాణమనగా ఇందులో ఏవిధమైన లింగ భేదములు అతనికి లేవు. ఇలాంటి విషయమునకు తాను దూరమైనవాడు కనుక ఇతను ఎట్టివాడు, ఎలాంటివాడు అని చెప్పుటకు సాధ్యముకాదు. పాలు పెరుగైనట్లుగా జీవుడు దేవుడౌతాడా అనటం మిథ్యకాదు. కనుక ఎట్టి ప్రత్యక్షప్రమాణములకు కూడను తాను చిక్కనివాడు. ఈ ప్రత్యక్షప్రమాణమునందు యద్భావం తద్భవతి. తన భావములనే ఈ బాహ్యస్వరూపముగా దర్శిస్తూ వస్తున్నాడుగాని నిత్యమైన సత్యమైన స్వరూపాన్ని ఈ ప్రమాణములలో తాను చూడలేడని కూడను గుర్తించుతూ వచ్చారు ఋషులు.

అనుమానప్రమాణమనగా మనము ఇక్కడనుండి చూచినప్పుడు ఆకొండలో ఏదో కొంచెం పొగ వస్తుంటాది. పొగను ఆధారము చేసుకొని అక్కడ

708038606

నిప్పు వుండవచ్చు అని మనము భావిస్తున్నాము. ఇది ప్రాకృతమైన పదార్థములయందు యీ అనుమానప్రమాణము కొంతవరకు నిజము కావచ్చునుగాని పరతత్త్వమునందు యిలాంటి అనుమానమునకు విషయమే లేకుండా వున్నది. ఏ శక్తిని చూచి నీవు భగవంతుడని విశ్వసించగలవు. ఆ శక్తి భగవంతునిదే అని నీవు ఎట్లు గ్రహించగలవు. మానవాతీతమైన శక్తి అని నీవు భావించినప్పటికిని అన్ని శక్తులకును ఒకటి ఆధారభూతమై వుంటున్నది. నీవు ఒక విత్తనమును చేతిలో పెట్టుకున్నప్పుడు విత్తన స్వరూపమును నీవు చూడవచ్చునేగాని ఆ విత్తనములో వున్న వృక్షమును నీవు చూడలేవు. ఈ విత్తనమును యీ విధమైన వృక్షముగా వర్ధిల్లుతుందనేది నీ భావమే గాని అది సత్యము కాదు. అదే విధముగనే నీ ప్రత్యక్ష ప్రమాణమే కాకుండా యీ అనుమాన ప్రమాణమునకు కూడను యే మాత్రము అవకాశము లేకుండా వుంటుండాది యీ దైవత్వములో.

ఇంక శబ్దప్రమాణము. శబ్దప్రమాణమే వేదము. వేదము కేవలము వర్ణించవచ్చునేగాని దాని యొక్క స్వరూపమును నిరూపించలేదు. అందువల్లనే న కర్మణా న ప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానసుః అని చెప్పింది. అన్ని త్యాగము చేస్తేనే నీకు యీ అమృతత్వమనే దైవత్వము లభిస్తుందని చెప్పింది. అంతకంటె మరొకటి తెలపలేకుండా పోయింది. అందువలనే వేదాంతమునందు నేతి, నేతి not this, not this అని చెబుతూ వచ్చింది. ఈ విధమైన పరిశోధనలు సలిపి భగవంతుని ప్రత్యక్షంగా కాని, అనుమానముగా కాని శబ్దరూపములో గాని అతనిని నిరూపించలుము సాధ్యము కాదని అతనికి యింకొక పేరు పెడుతూ వచ్చింది. అదే అప్రమేయః అని. అనగా ఎట్టి ప్రమాణములకు నీవు చిక్కని వాడవు అప్రమేయుడవు అని చెప్పింది. ఏదో యివన్నీ మనకు తెలియనటువంటివిగా శివః శంకరః సూర్యః, ఆదిత్యః అనే పేర్లలో యీ జగత్తునకు సరైన అర్థములు చెప్పటము అసాధ్యమవుతుందని మరొక రీతిగా యితనిని విచారణ చేస్తూ వచ్చారు.

ఇతను సృష్టిని చేస్తున్నాడు. అంతటితో తాను నిల్చటంలేదు దానిని పోషిస్తున్నాడు. ఎంతో దయతో పోషించుచూ వచ్చిన దానిని తిరిగి శిక్షిస్తూ వస్తున్నాడు. అనగా కేవలము యితను సృష్టికర్త మాత్రమే కాదు. ఇతను కేవలము పోషణకర్తమాత్రమే కాదు. లయకర్త మాత్రమే కాదు. సృష్టి, స్థితి, లయములకు కారణమై వున్నాడు. ఈ మూడింటికి తగిన సర్వశక్తులు కూడను యితని యందు యిమిడి వుంటున్నవి. నవ్వించగలడు. ఏడ్పించగలడు. యితను శ్రీమంతుడుగా చేయగలడు, పేదవానిగా మార్చగలడు. సర్వము యితని యందే యిమిడి వుంటున్నవి. అనుగ్రహించగలడు. ఆగ్రహించగలడు. ఇలాంటి లౌకిక అలౌకికమైన సర్వశక్తిమయుడు కనుక యితనికి యింకొక పేరు పెట్టాలని భావిస్తూ వచ్చారు ఋషులు. ఇది సర్వసామాన్య మానవులు పిల్చి ఆరాధించి, ఆశ్రయించి, ఆనందించ

708038607

టానికి సులభమైన పేరుగా వుండాలని భావించారు. అదే భగవాన్ అని. భగవాన్ అనగా ఐశ్వర్యములతో, ధర్మములతో, యశస్సుతో, సిరితో, జ్ఞానముతో, వైరాగ్యముతో, సృష్టిస్థితిలయములతో సర్వవిషయమైన శక్తులతో కూడినవాడు భగవాన్ అని నిర్ణయిస్తూ వచ్చారు.

తదుపరి వర్ణక్రమములో పల సంఖ్యాశాస్త్రములో ప్రవేశిస్తూ వచ్చారు ఋషులు. శివరాత్రి. శివ మంగళకరమైనది. ఎలాంటి రాత్రి చీకటితో నిండినది. చీకటికి ఆవలనున్నవాడు శివుడు కనుక చీకటిని దాటుకున్న తరువాతనే శివుని దర్శించటానికి వీలవుతుంది. రాగద్వేషములకు ఆవలనే దైవత్వము లభిస్తుందని. కనుక చీకటికి ఆవలనే శివుడు వుంటున్నాడు. చీకటి అంటే ఏమిటి, శివుడంటే ఏమిటి? శివ రక్షించేవాడు పోషించేవాడు, ఆదరించేవాడు, అనుగ్రహించేవాడు, స్వార్థరహితమైన వాడు, ఆనందమయమైనవాడు, అనుగ్రహము తో నిండినవాడు; పరిశుద్ధమైన వాడు, గుకారమితమైనవాడు, మంగళమైనవాడు. ఇలాంటి వానిని చీకటిగా వుండటంలో అంతరార్థము ఏమిటి? నిత్యము మనము చూచే రాత్రులందు చీకటి, వెలుతురు రెండు కూడను మనము అనుభవిస్తున్నాము. అయితే యీ శివరాత్రి దినమూ మాత్రము దీనికి రాత్రి అనటానికి ప్రత్యేకమైన అర్థము వుంటున్నది. మాఘ బహుళ చతుర్దశి, అమావాస్య రెండును కూడిన రాత్రి, ఎరాడే చెప్పినట్టుగా చంద్రమా మనసో జాతః చక్షోః సూర్యో అజాయత. చంద్రునకు యీనాడు 14వ దినము. రేపటి దినము 15వ దినములో లయమై పోతాడు. అనగా 14, 15 రెండూ చేరిపోతాయి. దీనినే భగవంతునకు కళలు అని చెబుతూ వచ్చారు. 15 కళలు తాను దాటుకొని యింక ఒక్క కళలో తాను లీనము గావటానికి సిద్ధముగా వుంటున్నాడు. కనుక మానవుడు యీరాత్రి భగవంతునకు అతి సమీపములో వుంటాడు. ఈ సమీపములో వుండిన మానవుని దూరము చేస్తూ వస్తున్నాయి కొన్ని దూతలు. ఈ దూరము చేసే దూతలు ఎవరని వారిని కూడను విచారణ చేస్తూ వచ్చారు మహర్షులు.

ఇందులో సంఖ్యాశాస్త్రము వర్ణక్రమమును అనుసరిస్తూ వచ్చారు. శి అనగా దీనికి 5 నంబరు. వ అనగా 4 నెంబరు. ర అనగా రెండు నంబరు. 5+4+2=11 అయినది. ఈ 11 ఎవరని తిరిగి వారిని తపశ్శక్తి తో పరిశోధనలు సలుపుతూ వచ్చారు. వారే ఏకాదశ రుద్రులు. అని పేరు పెడుతూ వచ్చారు. రుద్రులనగా ఏమిటి? రుదయతీతి రుద్రః అని. ఏడిపించేవారు రుద్రులని. ఏ విధముగా ఏడ్పిస్తున్నారు. ఈ రుద్రులు బుద్ధితో చేరి మానవుని వాంఛలను సంసారమువైపు మరలుస్తూ వచ్చారు. ప్రాపంచిక సంబంధమైన భావములలో రాగములలో ప్రవేశింప జేస్తూ వచ్చారు. మానవుని దశేంద్రియములను సంసారము వైపును మరలుస్తూ వచ్చారు. ఇది కేవలము దైవానికి దూరము చేస్తూ దయ్యానికి సమీపము చేస్తూ పోతున్నారు అనే ఆవేశము చేత వీరికి రుద్రులు అని పేరు పెడుతూ వచ్చారు ఋషులు.

కనుక యీ శివరాత్రి దినము యీరుద్రులను యెవరు సాధనాపూర్వకముగా అరికట్టుదురో వారికే దైవత్వము ప్రాప్తిస్తుంది అని నిర్ణయము చేస్తూ వచ్చారు. అనగా యింద్రియనిగ్రహమే మోక్షమునకు, దైవదర్శనమునకు మూలాధారమని. ఈ యింద్రియ నిగ్రహము అంత సులభమైనదికాదు. అర్జునుడే చంచలంహి మనః కృష్ణా ప్రమాది బలవద్దృఢమ్. ఇది చాలా ప్రమాదమైనదని, చాలా బలమైనది, దీనిని నేను నిగ్రహించుకోలేను స్వామి అన్నాడు. ఈ విధమైన బాధ ఋషులకు కూడ తెలుసు. బాగా వారు అనుభవించినవారు. అందువలననే అయ్యా నీయొక్క జీవితములో ఆయుప్రమాణము యెంతో అంతకాలము నిగ్రహించి వుండటానికి వీలుకాదు. శివరాత్రి ఒక్కరాత్రి అయినా కూడను నీవు యీయింద్రియములను నిగ్రహించుకుంటే నీవు దైవత్వమును పొందగలవు అని చెప్పి ప్రత్యేకమైన రాత్రిగా భావిస్తూ వచ్చారు. మానవునకు యెపని లేనప్పుడు యీ యింద్రియములకింక పట్టపగ్గాలు చాలవు. ఇష్టము వచ్చినట్టు పరుగెత్తుతుంటాయి. కనుకనే యీ శివరాత్రి దినము రాత్రంతయు భగవచ్చింతన చేతను, భగవద్భావము చేతను, భగవదారాధన చేతను కాలము గడిపినప్పుడు యీ యింద్రియములు మరొకదానిలో ప్రవేశించటానికి వీలుండదని రాత్రంతయు దైవచింతన చేత, దైవస్మరణ చేత, దైవభావము చేత యీకాలము గడుపు. అతిసమీపమైన కాలము. ఈ కాలములో నీవు దైవానుగ్రహానికి పాత్రుడు కాగలవని నిర్ణయిస్తూ వచ్చారు.

కాని యీనాటి తెలివితేటలు కల్గిన ఆధునికులంతా కూడను మేలుకోటం ప్రధానం అంటే ఏవిధముగా దీనిని పవిత్రముగావించాలనే సద్భావములు వారిలో పుట్టవు. శివరాత్రి దినము జాగరణ చెయ్యాలి అని నిర్ణయించుకుంటారు. ఏవిధముగా చేయటము. మూడు సినిమాలను వెడదాము. ఏతెల్లవారుఝామో అవుతుంది. ఇంటికివచ్చి స్నానంచేసి టిఫిన్ భోజనము చేస్తాము. ఇంకా కొంతమంది రాత్రిఅంతా ఏవిధముగా గడపాలి అని తమ dears and nears తో కలసి పేకాట. ఇంకా కొంతమంది అమ్మలక్కలు చేరతారు. జూదాలు ఆడుతూ కూర్చుంటారు. అందువలననే

పేకాటనాడుచు ప్రతితో నారాత్రి
గడపినందుకె జాగరమగునా
చేపల కారకై చెరువులో జారెళ్ల
పొంచి చూచెడు దృష్టి ముక్తియగునా
తప్పసారాయి త్రాగితన మేను మరచిన
మాత్రాన తన్మయత్వమగున
భార్యపై అలిగి పస్తుపరుండిన అది
గొప్ప ఉపవాసమగున.

708038609

ఇదియీనాడు మనయొక్క ఉపవాసము. ఇది మన యొక్క జాగరణ. ఇదికాదు. ఈ రాత్రి పరిశుద్ధమైన, పవిత్రమైన, నిర్మలమైన, నిశ్చలమైన, నిస్వార్థమైన పరతత్వాన్ని చింతిస్తూ ప్రేమిస్తూ, ఆరాధిస్తూ ఆనందమును అనుభవించటమే నిజమైన జాగరణ. ఇలాంటి జాగరణను మనము యీనాడు సరైన అర్థమును గుర్తించుకొనలేక మనకాలమును వ్యర్థము గావించుకోటమే కాకుండా జీవితమును కూడను నిరర్థకము గావించుకుంటున్నాము.

ప్రాచీన మహర్షులు భారతీయ సంస్కృతిని అనేక విధములుగా కాని యీడి దాని యొక్క నిజస్వరూపాన్ని ఆచరించి ఆనందించి జగత్తునకు అందిస్తూ వచ్చారు. కాని భారతీయసంస్కృతి అంటే యేమిటో తెలియనివారు కూడను అనేక మంది వున్నారు. మన యొక్క సాంప్రదాయమేమిటి? మన సంస్కృతి యేమిటి? మనయొక్క సనాతన ధర్మమేమిటి? ఈ మూడూ తెలియనివాడు భారతీయుడనని చెప్పుకోటానికి కూడ అర్హుడు కాడు. కాలముచే మారనిది, చరిత్రతో మాయనిది, ప్రళయములో తరగనిది, సృష్టితో పెరగనిది ఏ సత్యరూపమైతే వున్నదో ఆసత్యరూపము యొక్క రూపకల్పనే యీ భారతీయసంస్కృతి. ఈ సంస్కృతి యొక్క అంతరాత్మనే సనాతన ధర్మము. దీనికి అనేక విధములుగా వారు అర్పితము గావించి, జీవితములనే అంకితము చేసుకొని సాధించిన సుధానిధి. కేవలము ఆనాటి మహర్షులు కొన్ని విధములైన మూఢనమ్మకముల చేతగాని, లేక అజ్ఞానముచేతగాని, తెలియనితనము చేతగాని వారు దీనిలో ప్రవేశించలేదు. ఆనాటి మహర్షులు సర్వజ్ఞులు. సర్వశక్తిమయులు. సర్వసంగపరిత్యాగులు. నిశ్చల హృదయులు. నిస్వార్థపరులు. అలాంటి మహనీయులు అనేక విధములుగా పరిశోధనలు సలిపి యీ పరమ సత్యాన్ని జగత్తునకు తెలిపారు. ఈనాటి ఆధునిక యుగమునందు తెలివితేటలు పెరిగిపోయాయి. గుణము ఏమాత్రము కూడను కన్పించటంలేదు. అన్నింటికిని తర్కము. అన్నిటికిని హేతువాదము. హేతువు అంటే ఏమిటో తెలీదు. వాదానికి మాత్రము సిద్ధమవుతారు. హేతువాదానికి కూడను ఒక హేతువు వుండాలనే సత్యము వారికి తెలీదు. కనుకనే యిలాంటి అజ్ఞానమయమైన మానవతత్వమందు దైవత్వమనేది ఆవిర్భవించటము, దైవత్వాన్ని దర్శించటమనేది అసాధ్యమైన విషయము. కనుక మనము యీ విద్యల యందుగాని, మన యొక్క శక్తిసామర్థ్యములు గాని, తెలివితేటలందుగాని ఆధారపడి యీ ఆత్మస్వరూపుని దర్శించటము యే మాత్రము వీలుకాదనే సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించాలి. Faith అనేది ఒక్కటేగాని blind faith అని మరొకటి లేదు. ఈ faith కు no reason, no season. కనుక యిది beyond reason. ఆధ్యాత్మికము. దీనికి కారణాలు వెతకటము ఒకవిధముగా మూర్ఖత్వమే.

708038610.

మన అనంతపురమునకు సమీపమున శ్రీశైలం అని వున్నది. మీకందరికి తెలుసు. దానికి సమీపములో ఒక గ్రామం వున్నది. ఆగ్రామములో ఒకతల్లి, ఏడుసంవత్సరముల బిడ్డ రాముడు అనేవాడు ఒక కుటుంబముగా జీవిస్తూ వుండేవారు. ఇతనిని వీధిబడులకు పంపి, ఆతల్లి భర్తను కోల్పోటంచేత యీ యేకైక పుత్రుడని ఏవిధముగా అయినా అభివృద్ధిపరచాలనే వుత్సాహంచేత అనేక విధములైన బాధలకు గురియై ఆపిల్లవానిని చదివిస్తూ వచ్చింది. ఆస్కూలులో అతనితో పాటు చదివే చిన్నపిల్లలంతా అతనిని రామన్న రామన్న అని పిలిచేవారు. ఆపిల్లవాని వయసు ఏడు ఎనిమిది మాత్రమే వుంటాయి. ఈ శివరాత్రి సమీపించింది. ఈ రాయలసీమలో శివరాత్రి పర్వదినమునకు బిడ్డను అల్లుళ్లను యింటికి పిలుచుకోటం వాడుక. ఆపిల్లవానితో క్లాస్ మేట్సు అంతా ఆడుకుంటూ రేపటి దినము మా అక్కాబావలు వస్తారు మాకు చాలా సంతోషము, మాయింట్లో పండగ చేసుకుంటాం అని యీ రకముగా మాట్లాడుకుంటున్నారు. అప్పుడు యీ అబ్బాయి కూడను నాకు అక్కాబావలున్నారా అని యింటికి వచ్చి అమ్మనడిగాడు. అమ్మా నాకూ ఒక అక్కవుందా? ఎక్కడ వుంది మాబావ ఎక్కడున్నాడు. అని ప్రశ్నిస్తూ వచ్చాడు. ఈ పిల్లవాడు ఏమీ తెలియని అమాయకుడు పాపం. ఇతనికంటే పూర్వం ఒక ఆడబిడ్డ వుండేదిట. ఆబిడ్డ అకస్మాత్తుగా మరణించింది. ఆబిడ్డ జ్ఞాపకం వచ్చేటప్పటికి తల్లి కంటధారలు కార్చింది కాని యీ దుఃఖకరమైన విషయాన్ని కుమారునికి చెప్పటం యిష్టంలేక కనులు తుడుచుకొని నాయనా నీకు అక్కవుంది. అని ఓదారుస్తూ వచ్చింది. ఎక్కడ వుందో చెప్పు నేను పోయి పిలుచుకొని రావాలి. మాఅక్కాబావలను పిలుచుకొని రావాలి. మాస్నేహితులందరూ అక్కాబావలను పిలిపించుకుంటున్నారు. నేనూ నా అక్కాబావలను తెప్పించుకోవాలని పట్టుపట్టాడు. ఈ పోరును పడలేక తల్లి యేదో ఒకటి చెప్పి యితనిని సమాధానపరచి పంపే నిమిత్తమై మీ అక్కవుంది నాయనా శ్రీశైలంలో భ్రమరాంబ నీ అక్క. మల్లికార్జునుడు మీబావ అని చెప్పింది.

తల్లి మాటలను పూర్తిగా విశ్వసించాడు. ఇది మూఢనమ్మకం కాదు. హృదయపూర్వకముగా వచ్చిన నమ్మకము. అయితే అమ్మా నేను నీవు యిద్దరం వెళ్లి అక్కాబావను తీసుకు వద్దాము. మన యింట్లో కూడను శివరాత్రి చేసుకుందాం అన్నాడు. ఆపిల్లవాడు సామాన్యమైన పిల్లవాడు కాదు. తల్లి చెప్పిన మాటలతో యేమాత్రం సంతృప్తి పడక అక్కాబావలను ఎలాగైనా యింటికి తీసుకొని రావాలని పట్టుబట్టాడు. తల్లి తప్పించుకొనటానికై అనేక విధములైన యుక్తులు చెప్పింది. 'నాయనా! మనింట్లో శివరాత్రి చేయాలి కదా అక్కాబావలు వస్తే అన్నివిధముల arrangements చేయాలి కదా. నేనూ వస్తే ఎలా అవుతుంది. నేను రావటానికి అవదు.' అని చెప్పింది. ఆపిల్లవాడు వదలలేదు. నేనే వెడతానన్నాడు. ఆపిల్లవానిని తృప్తిపరచే నిమిత్తమై ఆగ్రామములో ఎవరో యిద్దరు ముగ్గురు

పెద్దలు పోతుంటే వారితో యీ బిడ్డను శ్రీశైలం పంపింది.

నడచుకుని శ్రీశైలం చేరాడు. ఎక్కడ మా అక్క యిల్లు అని అడిగాడు. ఈ గ్రామస్థులతో యీ తల్లి ముందుగానే చెప్పింది. కనుక ఆ శ్రీశైలంలో భ్రమరాంబను, మల్లిఖార్జునిని దర్శింపజేసి తిరిగి మీ వెంట తీసుకురమ్మని తల్లి చెప్పింది పాపం. ఆ వెంట పోయిన గ్రామస్థులు ఆ మల్లిఖార్జునుని దేవాలయము చూపి అదుగో అదే మీ బావగారిల్లు అని చెప్పారు. చూపించినారో లేదో బావా! బావా! అని లోపల ప్రవేశించాడు. దగ్గరకు పోయాడు. పూజారులు అడ్డుపడ్డారు. బావా! నాతో మాట్లాడు. నాతో మాట్లాడు అని అంటున్నాడు. ఊహూ లింగరూపంలో వున్నా యేమి పలుకలేదు. నేనెప్పుడూ అతనిని చూడలేదు అతనెప్పుడూ నన్ను చూడలేదు కనుక నన్ను ఎవరనుకున్నాడో మా బావ అని పాపం ఏడ్చాడు. ఇంతలో పూజారులంతా ఎవరో పిచ్చిపిల్లవాడని బయటకు నెట్టారు. బావ ఎవరో వుంటారు. కాని అక్క మాత్రం నా అక్కనే కదా! అని నను గుర్తిస్తుంది. మా అక్కగారిల్లు యెక్కడ అని అడిగాడు. భ్రమరాంబ యింటికి వెళ్ళాడు. అక్కడ కూడా అక్కా అక్కా అని పరుగెత్తాడు దగ్గరకు. ఏడ్చాడు. క్రింద పడి పొర్లాడాడు. అక్కా మాట్లాడు మాట్లాడు అన్నాడు. అక్కడ కూడను యీ పూజారులు పిచ్చిపిల్లవాడని బయటకు తరిమేశారు. బయటకు వచ్చాడు నా అక్క బావలను యింటికి తీసుకొని పోకుండా పోతే నా తల్లి నన్ను ఎంత శిక్షిస్తుందో నా స్నేహితులంతా మా అక్క బావలను తెచ్చుకున్నాము. నీ అక్కా బావలను తెచ్చుకోలేదని హాస్యం చేస్తారేమోనని అతను చాలా బాధపడ్డాడు. వెంట పోయిన గ్రామస్థులు, వాళ్ళ పూజలు, పునస్కారములు, వాళ్ళేదో చేస్తున్నారు. ఈ పిల్లవాడు తప్పించుకొని బయటకు వచ్చాడు. బయట ఎవరూ లేరు. కొంత దూరము పోయి పెద్దగుండు ఎక్కాడు. నేను యీ విధముగా అక్కా బావలనింటికి తీసుకుపోకుండా పోతే నా తల్లి నన్ను అన్నివిధాలా హాస్యం చేస్తుంది. నా స్నేహితులందరూ నన్ను తమాషా చేస్తారు. నేనింక యీ విధముగా యింటికి పోను, అక్కా బావలు వస్తే సరి. లేకుంటే నేనిక్కడే చచ్చిపోతానని పెద్దగుండు ఎక్కి అక్కా బావా అని అరిచాడు. అంత గాఢ నమ్మకములో వున్నాడు యీ పిల్లవాడు. ఆ నమ్మకము యేనాటికి చెడదు. ఆ గుండు నుండి దూకి చచ్చిపోవాలని అక్కా బావా అని అరచి దూకాడు. ఎక్కడనుండో మరిది రామన్నా మరిది రమ్మన్నా అని శబ్దం వచ్చింది. తమ్ముడూ! తమ్ముడూ అని ఎక్కడనుండో ఒక స్త్రీ కంఠము వినిపించింది. వాడు దూకేటప్పటికి ఒకవైపున భ్రమరాంబ, మరొకవైపున మల్లిఖార్జునుడు ఆ పిల్లవానిని చేతిలో పట్టుకొని నిల్చున్నారు. ఈ దర్శనమును యాత్రికులందరూ చూచారు. ఆ పిల్లవానిని ఎత్తుకొని సామాన్య మానవులలా ఆ గ్రామములో ప్రవేశించి, ఆ పిల్లవానిని యింటిలో విడచి, తల్లి చేసిన విందునంతా ఆరగించి తరువాత అంతర్ధానమైపోయారు.

708038612

అమాయకుడైన పిల్లవాని గాఢనమ్మకమును చూసి ఆత్మస్వరూపుడే విధముగా దర్శన మిచ్చాడని గుర్తించాలి. ఈ నమ్మకము అనేది ఎలాంటి దానినైనా సాధించటానికి సాధ్యమవుతుంది. ఈ నమ్మకాన్ని blind faith అని కాని, నిజమైన నమ్మకమని ఎవరికి నిర్ణయించే అధికారము వుంది? అందరూ అనుకోవచ్చు. ఏదో చిన్న పిల్లవాడు, అమాయకుడు వివిధమైన భావములతో అతనిని హాస్యాస్పదముగా చూడవచ్చు. ఇది మూఢనమ్మకము కాదు. పవిత్రమైన హృదయము నుండి ఆవిర్భవించిన స్థిరమైన, నిర్మలమైన భావము. కనుకనే ఆపిల్లవాడు దూకిన స్థలములోపల మరిది రామన్న అనే పేరుతో యిప్పుడక్కడ ఒక పెద్దక్షేత్రంగా ఏర్పడింది. ఒక మందిరము కూడా కట్టబడింది. క్రమక్రమేణా మరిది రామన్న అనేది మైదిని రామన్నగా మారింది.

కలియుగమునందు కూడను యిలాంటి భగవత్ తత్వమనేది కానరాదని భావిస్తారు. కాదు. కాదు. ఏ యుగమైనా కాని నిశ్చలమైన, నిర్మలమైన, నిస్వార్థమైన, స్థిరమైన విశ్వాసము కలవానికి ఎక్కడైనా, ఏనిముషములోనైనా, ఏ స్థానములోనైనా భగవంతుని దర్శించటానికి అధికారిగా వుంటాడు. దైవత్వమనేది దేశకాల ప్రభావముల కతీతమైనది. కనుకనే అన్నింటికిని మొట్టమొదట మన విశ్వాసాన్ని పెంచుకోవాలి. విశ్వాసము లేనివాడు దేనినీ సాధించలేడు. విశ్వాసము వున్నవాడు అన్నింటిని సాధించగలడు. కనుక మొదట దైవాన్ని మనము పొందాలనుకుంటె విశ్వాసము అనే పునాది మనము భద్రపరచుకోవాలి. కనుకనే నేను అప్పుడప్పుడు చెబుతూవుంటాను

where there is confidence there is Love
where there is Love there is Peace
where there is Peace there is Truth
where there is Truth there is Bliss
where there is Bliss there is GOD

నీవు భగవంతుడు కావాలనుకుంటె ఆనందమునలో పుట్టిపడాలి. ఆనందమునలో పుట్టిపడాలంటే సత్యమార్గంలో ప్రవేశించాలి. సత్యమార్గంలో నీవు ప్రవేశించాలంటే, శాంతి హృదయాన్ని కల్గివుండాలి. శాంతి హృదయము నీలో వుండాలంటే ప్రేమతత్వాన్ని పెంచుకోవాలి. ప్రేమతత్వము రావాలంటే నీవు నమ్మకంలో ప్రవేశించాలి. కాని యీనాటి మన faith ఎలావుంటోంది. See-Saw తిరుగుతూవుంటుంది. ఈ ఆటలాడిన వారికి ఆ ఆటకూడను సహజమే. ఒకనిముషము పైకి ఒకనిముషము క్రిందకి. పునరపి జననం పునరపి మరణం. ఆ నమ్మకము పుడుతుంది. చస్తుంది. ఇలాంటి పుట్టి చచ్చేటువంటి నమ్మకాలతో పుట్టిచావని దైవత్వాన్ని

పొందటం సాధ్యమవుతుందా.

చావుపుట్టుక లేనట్టి శాశ్వతుండు
ఆదిమధ్యాంత రహితుడనాది వాడు
తాను చావక పుట్టక చంపబడక
అన్నిటను సర్వసాక్షియై ఆత్మవెలుగు

కనుక నీ నమ్మకము చచ్చి పుట్టిన ట్లుగా, దైవత్వము కూడా చచ్చి పుట్టేది కాదు. ఈ GODను ఏ పేరు తోనైనా పిలుచుకోవచ్చును. కనుక దైవమునకు పెట్టిన పేర్లే గాని పుట్టిన పేర్లు కావు. ఋషులు కూడను శివః అన్నారు. శంకరః అన్నారు. ఆదిభూః అన్నారు. సంభవః అన్నారు. స్వయంభూః అన్నారు. అనేక పేర్లు వారు పెట్టినవే గాని తాను పెట్టుకొని రాలేదు.

కనుక మనము దృశ్యము తో కనుపించేది. Nature is God. Energy is God. Nothing is God. It is not nothing, there is everything. మనము nothing అనే దానిలోనే అన్నియు ఇమిడి వుంటున్నాయి. Everything అనే దాంట్లో nothingగా వుంటుంది. Everything is nothing. Nothing is everything. కనుక యీ జగత్తంతా కూడను everything అన్నీ వున్నాయి. అన్నీ వుంటున్నాయని మనము ఆశపడుతున్నాము, చాలా పొరపాటు. ఇది nothing. దైవం లేడు. దైవం లేడు. అక్కడ nothing nothing అంటున్నారు. కానీ everything అక్కడే వుంటోంది. ఉన్నదానిని లేదని చెప్తున్నాడు నాస్తికుడు. There is.... no God. There is మొదలు వచ్చింది. no God next వచ్చింది. కాబట్టి వున్నదానిని లేదంటున్నాడు తాను. వాడే blind. చెప్పిన మాటకు దీని అర్థమునకు భిన్నముగా నడుచుకుంటున్నాడు. హృదయానికి, మాటకు, క్రియకు ఏకత్వము చేరాలి. అదే మనుష్యత్వము. The proper study of mankind is man.

కనుక మనం చెప్పేదానిలో సత్యమనేది వుండినప్పటికినీ, సత్యాన్ని విస్మరించి, అసత్యాన్ని విశ్వసించి మన జీవితాన్ని వ్యర్థము చేసుకుంటున్నాము. దైవత్వమనేది సర్వత్ర వున్నాది. ఈ జగత్తే దైవస్వరూపము. దీనినే ఋషులు చక్కగా పరిశోధనలు జరిపి యీ దైవత్వమే విత్తనము అన్నారు. సమస్త సృష్టికి కూడను యీ దైవత్వమే విత్తనముగా భావించుకుంటూ వచ్చారు. ఇక్కడ చక్కగా మనం గుర్తించాలి. ప్రతీ విత్తనమునకు పైన పొట్టు వుంటుంది. ఈ విత్తనము, పొట్టు రెండూ చేరినప్పుడే యిది మొక్కగా బయలుదేరుతుంది. ఒక paddy వున్నదనుకోండి. ఈ paddy అని ఎప్పుడంటాము. with husk - paddy. without husk Rice. ఇది ఒక్కొక్క సమయములో పై పొట్టు రాలిపోతుంది. కొన్ని పై పొట్టుతో కరచుకొని వుంటాయి. కనుక యీ లోపల వుండే విత్తనమే ఆత్మస్వరూపుడైన భగవంతుడని, పై పొట్టునే

T0803861l4

ప్రకృతి. ప్రకృతి, పరమాత్మ ఏకంగా వున్నదే యీ జగత్తనే విత్తనము. ఈ జగత్తునందు సృష్టి జరుగుతున్నది. కనుక యీ జగత్తనే పైపొట్టు, దీనికి దైవత్వమనే లోపల విత్తనము, రెండింటికి ఏకత్వం అనది ఒకటి వున్నది యిక్కడ. పొట్టు నాశ్రయించి విత్తనం, విత్తనం ఆధారముగా చేసుకొని పొట్టు వుంటున్నాయి. కనుక దైవాన్ని మనము ఆశ్రయించి వున్నప్పుడే, దైవం మనలనావరించి వుంటాడు. దాసత్వం, దైవత్వం రెండింటి యొక్క ఏకత్వమే దివ్యత్వమని నిర్ణయించుకోవాలి. దీనినే శివశక్త్యాత్మక స్వరూపమన్నారు. జగత్తు దైవ రహితం కాదు. దైవ సహితముగా వుంది.

దీనినే science లో matter and energy అన్నారు. ప్రతి matter లో కూడను energy వుంది. ప్రతి energy లో ఒక matter వుంది. energy అనేది క్రమక్రమేణా తరుగుతుంది. తిరిగి matter లో చేరుతూవుంటుంది. ఈ రెండింటి సంబంధ బాంధవ్యమనేది యీ ప్రకృతి పరమాత్మ స్వరూపము కనుక యీ energy అనేది కూడను దైవానికి ఒక పేరు. ప్రకృతి అనేది కూడను దైవానికి ఒకపేరు. శూన్యము అనేది కూడా దైవమునకు ఒక పేరు. ఈశ్వరునికి మరొక పేరు కూడను కల్పించుతూ వచ్చారు. జగత్తులో మీరు చూడండి. ప్రశాంతినిలయములో దైవం దైవం అని చింతించే వారినంతా బయటవున్న వాళ్లు ఏమిరా వీడు పిచ్చివాడు. సాయిబాబా పిచ్చిపట్టించింది అని మిమ్మల్ని పిచ్చివాళ్లుగా భావిస్తుంటారు. మీరేమనుకుంటారు యిక్కడకు రాకుండా, దీనిని ద్వేషించే వాళ్లంతా పిచ్చివాళ్లని వాళ్లను మీరు పిచ్చి అంటున్నారు. మొత్తము మీద మిమ్మల్ని వాళ్లు పిచ్చి అని, వాళ్లని మీరు పిచ్చి అని యిద్దరూ పిచ్చివాళ్లే. అయితే ఎలాంటి పిచ్చి. దైవ పిచ్చి మది. లోకపిచ్చి వారిది. పిచ్చాసుపత్రిలో రకరకాలైన పిచ్చివాళ్లుంటారు. ఒకరిని తిట్టేవారు, ఒకరిని కొట్టేవారు, ఒకరిని ఉమ్మివేసే వారు, గలాటా చేసే వారు ఎన్నిరకాలుగానో వుంటారు. కాని అందరికంటె ఏదో ఒక మూల కూర్చుని శాంతంగా వుండే పిచ్చివాని వల్ల డాక్టరుకు కూడా సుఖమే కదా. అందువల్లనే యీ ఋషులంతా చక్కగా ప్రకృతిని పరిశీలించి, ప్రకృతిలో అందరు అన్నిరకములైన పిచ్చివాళ్లే, కాని అందరికంటె పిచ్చివాడు, గొప్పవాడు ఒకడున్నాడు. అతనికి ఉన్మత్త శేఖరాయనమః అని, పిచ్చివాళ్లలో అగ్రగణ్యుడు దేవుడన్నారు. ఉన్మత్తుడు అంటే పిచ్చివాడు. వాళ్లలో అగ్రగణ్యుడు యీ ఈశ్వరుడు. ఎందుకోసం పిచ్చివాడంటే అర్కద్రోణప్రియాయనమః. ఉమ్మెత్త పూలు, జిల్లేడు పూలు అంటే అతనికి చాలాయిష్టమంట పాపం. అవి పిచ్చిని పట్టించేవట. పిచ్చివాడు కనుకనే ఉన్మత్త శేఖరాయనమః. అర్కద్రోణప్రియాయనమః. తుమ్మిపూలు, జిల్లేడుపూలు ఈశ్వరునికి చాలా యిష్టమంట.

ఇందులో చక్కని ఆదర్శమును మనం తీసుకోవాలి. లోకములో పాపములు చేయనటువంటివారు నల్గురు అని. బాల, ఉన్మత్త, జ్ఞాని, పిశాచి. 'బాలోన్మత్త జ్ఞాన పిశాచవత్' అన్నారు. బాలుడు వానికి యేమి తెలియదు. తాను తెలిసి పాపం

708038615

చేయుడు. జ్ఞానికి సర్వత్రా దైవత్వమే. కనుక అతను ఎట్టిపాపములోను ప్రవేశించడు. అనగా పిచ్చివారు తెలిసి పాపములు చేయనివారు కనుక అతనిలో పాపమే మాత్రం వుండదు. పాపములు చేయనివానికి పుణ్యం నిండుగా వుంటుంది. కనుక యీ పిచ్చివాళ్లలో అగ్రగణ్యుడు ఈశ్వరుడు. కనుక అతనికి ఎట్టి పాపములు అంటుకోవు. అతను నిరంతరము పరిశుద్ధమైన వాడు. సర్వమూ పుణ్యమే తోనే కూడి వుంటున్నాడు. ఈ సంసారమనే, లోకవ్యవహారమనే బురదలో చిక్కుకున్న వానిని గట్టునున్న వాడే లేవనెత్తగలడు. కనుక ప్రాకృత సంబంధమైన విషయ వాసనలలో దిగిన మానవులందరినీ గట్టున జేర్చి వారిని పైకి లాగేవాడు కనుక ఈశ్వరుడు. అతనిని ఉన్మత్త శేఖరాయనమః అన్నారు.

కనుక దైవత్వం యొక్క విశిష్టతనుగాని, సుగాగణములను గాని, శక్తి సామర్థ్యములనుగాని యిట్టివి అట్టివి అని వర్ణించటము ఎట్టివారికీ సాధ్యముకాదు. అందువల్లనే అవాఙ్మానసగోచరుడు యతోవాచా నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహ. అతనిని వర్ణించటానికి సాధ్యము కాదని గుర్తించి, ఏదో పవిత్ర మార్గములో ప్రవేశించి నిరంతరము దివ్యనామాన్ని స్మరిస్తూ వచ్చారు.

కనుక యీరాత్రి దైవనామ చింతన చేత సాధ్యమైనంతవరకు విషయ వాసనలలో ప్రవేశించకుండా వుండే నిమిత్తమై, మనసుని భగవంతునియందు యిమిడ్చి, దానియందే లగ్నపరచి, యీరాత్రిని సార్థకము గావించుకొని, మీ యొక్క జన్మమును పవిత్రం చేసుకోవాలని నేను ఆశిస్తూ, ఆశీర్వదిస్తూ, నా ప్రసంగాన్ని విరమిస్తున్నాను.